

Introducció

Lluís Busquets Dalmau

Societat Catalana de Pedagogia

Aquest seminari de tardor (en realitat, jornades) no comença avui. Ja fa temps que la Societat Catalana de Pedagogia (SCP) hi està treballant, des del juliol de 2005, quan dos membres de la Societat vàrem assistir a un dels congressos bianuals que se celebren a Vancouver sobre educació imaginativa; aleshores es va establir contacte amb Kieran Egan, les obres del qual havíem llegit. Des d'aquella data, hem mantingut una viva continuïtat amb el tema.

El maig de 2006, Egan ens va visitar, va assistir al nostre seminari i va dictar dues conferències a Barcelona, a l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) i al Departament d'Educació de la Generalitat, la conferència de l'IEC va ser retransmesa per videoconferència a Girona, Tarragona i Lleida.

D'acord amb les idees propugnades per Egan i amb l'ànim d'adaptar-les a la nostra realitat nacional, estem treballant en un projecte sobre narracions i currículum aplegant materials narratius d'interès curricular en diferents matèries i estenent-ho a l'àmbit dels Països Catalans.

Aquests dos dies presentem experiències de centres, recerques i propostes agrupades en dos blocs: infantil i primers cursos de primària (3-8 anys) i darrers cursos de primària i tota la secundària.

Hem comptat amb la col·laboració de la Societat Catalana de Llengua i Literatura, que ens ha posat en contacte amb els professors universitaris valencians de literatura Vicent Salvador i Enric Balaguer per tractar de diferents gèneres i relacionar-los amb la tasca que porta a terme el professorat de secundària.

Dues breus reflexions sobre aquesta qüestió:

1) Sóc conscient de l'amplitud del tema; per tant, de molts aspectes només se'n farà un tast, que requereix futures ampliacions i aprofundiments. D'altra banda, encara hi faltaran enfocaments des d'altres matèries, com la filosofia, la lingüística o l'antropologia, la qual cosa ens porta a la implicació de més societats filials de l'IEC.

2) Penso que el gir narratiu dels centres educatius ha de partir del que ja es realitza (els contes a primària i el treball narratiu del professorat de secundària), però s'hauria d'arribar, d'una banda, a totes les àrees i nivells i, de l'altra, caldria tractar d'aprofundir en els *tipus de comprensió mítica i romàntica* d'Egan.

Finalment, crec que en una escola castigada i saturada pels aspectes formals del currículum, com deia una professora que va assistir a les conferències d'Egan, les idees d'aquest pedagog representen una alenada d'aire fresc i, afegeixo jo, cal anar al fons del problema: retornar als *significats* que vivifiquen els continguts.